

25 anys de la Colla de Geganters i Grallers de Sant Celoni

Dilluns, 16 de juliol de 2007

Els gegants al Turó de l'Home, l'any 94

La Colla de Geganters i Grallers de Sant Celoni té fama de proposar-se reptes difícils i portar-los a la pràctica sense massa contemplacions. I no parlem només dels reptes –segur que també difícils i complicats– d'organitzar esdeveniments geganters sinó que, traspasant la faceta més folklòrica i endinsant-se en una altre de més aventurera, la colla a realitzat fites impressionants, increïbles per qui hagi vist de ben a prop la grandària dels gegants Martí i Maria del Puig.

La primera d'aquestes “empreses” va tenir lloc l'any 94, en la seva primera incursió a la muntanya. Van portar a la Maria del Puig i al Martí des de Sant Celoni fins al Turó de l'Home. Va ser una ascensió ràpida i vertiginosa i una experiència molt valuosa que els va animar a continuar pujant muntanyes.

Així, l'any 96 van intentar fer el cim del mític Canigó. El dia de Sant Joan es va fer un primer intent, però les condicions meteorològiques –una forta tramuntana i una boira molt tancada– els ho van impedir. Tot i així, la colla va recórrer casi la meitat del camí per tal de comprovar la viabilitat del projecte. Finalment el 7 de juliol, en una sortida llampec aconseguiren portar als gegants al punt més alt del Canigó, a 2.785 metres d'alçada. Però, no satisfets amb aquesta fita, el 12 de juliol de l'any següent –1997–, arriben al refugi del Pic de l'Àliga a la Vall de Núria, on fan nit per enfilars, l'endemà a tren d'alba, cap al cim més alt del Pirineu Oriental, el Puigmal, a 2.913 metres d'alçada.

Els gegants, a més, han participat en quatre curses de “El Corte Inglés” als anys 88, 94, 98 i 2005.

Però sens dubte, el repte més arriscat i més important en el que s'ha involucrat la colla ha estat l'expedició a Bòsnia junt amb l'ONG Pallassos Sense Fronteres, en plena guerra del Balcans, amb l'únic objectiu de portar unes rialles als camps de refugiats de Mostar, tal i com recorden els seus protagonistes:

A les 10 de la nit del dia 22 d'agost de 1994 sortia l'expedició. Tots catorze mes dos xofers d'autocar van marxar cap a Bòsnia. Després de 36 hores de viatge van arribar a Metzcovich.

Cap al cim del Canigó, l'any 96

Van arribar a Mostar, una ciutat dividida, sense aigua corrent, les cases destruïdes, cotxes cremats, barricades per protegir-se dels franc tiradors... hi havia un exèrcit de soldats de diferents nacions armats fins a les dents, però malgrat tot es respirava l'esperança i ganes de viure d'aquella gent que havia patit tant.

Encara que només fos per uns instants, el grup aportava l'aire festiu i reconciliador dels gegants, la música, els pallassos.. que els infants miraven amb cares embadalides quan passaven tot ballant per davant seu. A la cara d'aquells nens que fins feia poc temps havien vist i sentit destrucció i mort, es dibuixava un somriure. Els gegants amb més vida i il·lusió que mai, ballaven com si poguessin ajudar a oblidar la guerra.

Molts de nosaltres tenim ben present aquella terrible guerra que va devastar l'antiga Iugoslàvia, on es van cometre genocidis i atrocitats contra la població civil i on es va fer tristament cèlebre la frase "danys col·laterals" per descriure els morts civils en els bombardejos de l'OTAN.

Amb tots aquests reptes impressionants –i d'altres que no podem descriure aquí per manca d'espai– que la colla ha dut a terme durant aquests 25 anys, l'acte final de cloenda havia de ser una cosa especial, en sintonia amb les fites aconseguïdes. I com no podia ser d'altra manera, es van complir les expectatives i la proposta així ho va demostrar ja que, per celebrar la cloenda dels 25 anys de la Colla de Geganters i Grallers de Sant Celoni, el repte proposat va ser el de portar al Martí i a la Maria del Puig a coll des de Sant Celoni fins a Montserrat!

Per aconseguir-ho la colla va comptar amb l'ajuda de portadors vinguts d'arreu del país: del Vendrell, Premià de Mar, Banyoles, la Llacuna, Corbera de Llobregat, la Garriga, Navarces i Vilafranca del Conflent. Un total de 45 persones que, dividits en 3 grups, es van encarregar de portar als gegants en la llarga travessa cap a Montserrat. El recorregut, de 95 quilòmetres, va durar 3 dies i va començar el divendres 7 de juliol a 2/4 de 8 de la tarda a la Plaça de la Vila –plena de gom a gom per acomiadar als gegants i geganters i desitjar-los bona sort. Els portadors no van parar fins arribar a Vacarisses a 2/4 de 10 del matí del dissabte. Al migdia van arribar a Monistrol on van parar per descansar, de cara a fer la darrera etapa de pujada a Montserrat, el diumenge 9 de juliol. Arribats a Montserrat van ser rebuts per més de 200 persones –entre elles l'alcalde de Sant Celoni Francesc Deulofeu i diversos regidors– que els estaven esperant per compartir tots plegats el ball dels gegants, una ofrena a la Mare de Déu de Montserrat i un dinar de germanor amb tota la Colla de Geganters i Grallers de Sant Celoni.

Els gegants, tota la colla i voluntaris a Montserrat!

El repte es va assolir sense entrebancs ni problemes i la festa gegantera a Montserrat va concloure els 25 anys d'història d'aquesta colla.

Esperem que aquest acte, a part de cloenda sigui, també, el punt de partida de molts altres reptes i fites importants pel món geganter i per la pròpia història de la colla i de Sant Celoni. Enhorabona!!

Redacció La Tria.

Comentaris

Comentar l'article

Nom:

Títol:

Comentari:

Codi:*

31799

Enviar

Tancar finestra